

KAARIPALLO (23)

Minulle sanottiin, että sinulla kun on tuollaiset kourat kuin lapiot, saat tulla mukaan peliin. Mitään muuta ei kerrottu, ei pelistä, eikä pelaajista. Arvelin, että sanojat tuntien eivät itsekään tienneet asiasta sen enempää.

En kehdannut ruveta asiasta haastamaan. Varsinkin, kun mukaan oli pyydetty myös siskon ylkä, jolla oli aina vähän koppava ilme naamalla. Kuvitteli itsestään enemmän kuin mitä oli.

Tämä tapahtui varmaan kuukautta ennen peliä. Aika pian kylillä jo kerrottiin, että isoja on tapahtumassa. Muukonsaareen oli tulossa porukkaa vähän niin mahdottomasti. Kohta Enson herrat saapastelivat rantoja koluten ja Veikkojen äkäinen puheenjohtaja kulki kuin kuriiri pitkin kylän raittia. Että tuota sinne ja tätä tänne, eikä sitten mitään hölmöilyä. Joku tiesi varmasti, että itse Ruotsin kuningas on karauttamassa ratsullaan paikalle.

Ei se kuitenkaan mikään kuningas ollut, prinssi, mikä lie. Mutta aikamoinen sirkus siitä syntyi. Oli jos jonkinsortin hääääjää, isompaa ja pienempää porukkaa,

lippua ja lappua, ukkoa, akkaa ja tyhjäntoimittajaa. Vähän jo etukäteen harjoiteltiin kummaa peliä, jossa nahkaista palloa ei saanut potkia vaan lyödä ilmassa notkolla roikkuvan verkon ylitse. Kutsuivat sitä kaaripalloksi. Ylkä oli tärkeätä äijää. Oli tietävinään, miten peliä pelattiin, mutta se mitään tiennyt. Sen pää oli aina ollut tyhjä ko Löyskä kukkaro.

Siinä pian jo aloiteltiin. Hanhenmarssia mentiin, komeat olivat puitteet, kun joukot askelsivat ryhdikkäin ja yhteen asuun puettuina. Liput liehuivat ja puheita pidettiin. Kohta mekin saimme merkin. Kohotin pallon ilmaan ja iskin siihen nyrkillä. Nahka läsähti ja pallo lensi kuin ammus ylkän pään sivuitse niin, että tämän korvat vain lepattivat. Katsoi minuun pahan näköisesti. Minä en ollut sitä näkevinään.

Seuraavana talvena sen pään ohitse lenteli hieman pahempaa jälkeä tekeviä kuulia. Niitäkin väisteli. Kaaripallosta tuli sille sitten elämänmittainen harrastus. ■

Pekka Vartiainen

 <https://urly.fi/1CzF>

 Unsplash, Ben Turnbull

Talvisodan aattona, kesällä 1938, Muukonsaareessa järjestettiin suuri partio-tapahtuma. Tilaisuuden virallisena järjestäjätahona oli partiolippukunta Vuoksen Veikot, mutta merkittävänä taustavoimana toimi alueen rakennuskantaa omistanut Enso Gutzeit. Tapahtumaan saapui vieraaksi Ruotsin tuolloinen partioyljohtaja prinssi Folke Bernadotte. Ohjelmassa oli muun muassa aiemmin Joutsenossa tuntemattoman pelin, lentopallon peluuta.

VOLLEYBALL (23)

They said that seeing as you've got hands like shovels, you can come and join the game. They told no more, not about the game nor the players. Knowing the speakers, I guessed they knew no more about it themselves.

I didn't have the gumption to pursue it. Especially since they had also invited my sister's intended, who habitually wore a slightly haughty expression on his face. Thought himself more important than he was.

This happened maybe a month before the match. Pretty soon the word was going round the villages that something big was happening. Muukonsaari was to be the venue for great crowds of folk. Enso bosses strode around the lakesides, and the grouchy chairman of Veikot marched along the village road like a courier. Bring this here and that there, and no shenanigans either. Then the word was that the King of Sweden himself was coming, on horseback.

It was no king in the end, some prince or whatever. But it did make for quite a circus. There were all sorts

of organisers, bigger and smaller folks, tickets and docketts, men, women and hangers-on. We practised this strange game a little beforehand, where you didn't kick the leather ball but hit it over a sagging net. They called it volleyball. The sister's fiancé was the big I am. Reckoned to know how the game was played, but he knew nothing. His head's always been as hollow as a drum.

So, the occasion was soon underway for real. It was a splendid sight, the hordes marching in single file with heads held high, all wearing the same uniform. Flags were flying and speeches made. Soon we got our signal. I raised the ball in the air and whacked it with my fist. The leather smacked and the ball flew like a shot right by the fiancé's head, got his ears flapping. He gave me a filthy look. I pretended not to see.

The following winter, deadlier bullets were whistling past his head. He dodged them, too. Volleyball became a lifelong hobby for him. ■

Transl. Annira Silver

At the eve of the Winter War, in the summer 1938, a large scouting event was organised on Muukonsaari island. It was officially organised by the scout troop Vuoksen Veikot, but the Enso Gutzeit company, owner of a lot of building stock in the area, was a significant force in the background. The event was attended by Prince Folke Bernadotte, head of the Swedish Guide and Scout Association at the time. One of the items on the agenda was volleyball, a game previously unknown in Joutseno.